

דפי יגור

יום ו', י"ח באייר תשפ"ה, 16.5.2025, גיליון מס' 5076

הנהלת הקהילה 28.4.2025

דיווח ערוך ומקוצר מדפי מידע וקשר

תוכנית השקעות 2025

הנהלת הקהילה קיימה דיונים בנושא. את התוכנית ניתן לקבל במזכירות והיא נשלחה גם ב"מקומי".

להלן התייחסות לחלק מההשקעות:

החלפת גג הכלבו - יש בעיית נזילה. לאחר בדיקת קונסטרוקטור נדרש לבצע חיזוקים לקונסטרוקציה הקיימת. נצטרך לתכנן את הביצוע, וזה כמובן יפורסם לציבור.

בטיחות בתעבורה - בבטיחות בתעבורה הפנימית מושקעים לא מעט כספים. הביצוע יהיה לאחר הצגת התוכנית להנהלה.

הסדרת חניות - הסדרת חניה 21 בעוקף שכונת הכביש והחניה מול הארכיון, שבשל מצבן יש קושי לנצל את כל שטח החניה.

בריכה - התקנת כסא הורדה לנכים, כדי שלא תהיה מגבלת כניסה למים למי שמתקשה בנגישות הקיימת.

תרבות - תירכש במה חדשה, מאחר והבמה הקיימת לא עונה על התקן.

בניין - רכישת טרקטור יותר קטן, כך שיוכל להיכנס לשבילים מבלי שייגרמו נזקים וכן במת הרמה לעבודה בגובה, לשימוש החשמליה וענפים נוספים.

ביטחון - בצוות צח"י הוחלט לעבות את המצלמות ברחבי הקיבוץ בעיקר בצמתים, הדבר יעזור גם בפן הפלילי.

עדכון נוהל קדנציות

בועד ההנהלה התקיים דיון בנוגע לנוהל קדנציות וגובשה טיוטה לעידכון הנוהל, שאושר באסיפה ב-2016. נוהל קדנציות הינו כלי ניהולי מקצועי חשוב ביותר. הטיוטה נשלחה ב"מקומי", השגות למשי"א יתקבלו עד לתאריך 7.5.25.

העקרונות המנחים בנוהל שגובש:

לכל ממלאי התפקיד תהיה קדנציה מהטעמים הבאים: מועד מוגדר לדיון באופן מילוי התפקיד, שוויון הזדמנויות לחברים,

לודא שאין תחושה של "תפקיד לבטח" ועוד. בתום הקדנציה, ההנהלה הרלבנטית תדון בהארכה.

הגבלת קדנציות ליו"ר קיבוץ, למנהל עיסקי ולמנהל קהילה בלבד. הגדרת איזה תפקידים נבחרים באסיפה ואיזה נבחרים בהנהלות, מתוך העיקרון שהאסיפה בוחרת את ממלאי התפקיד הבכירים, חברי ההנהלות, ממלאי תפקיד, ועדות הנמצאות תחת האסיפה ונציגי ציבור, ואילו ממלאי התפקיד האחרים ייבחרו בהנהלה הרלבנטית (הנהלה עסקית, ועד הנהלה והנהלת קהילה).

תשלום אורחים בבריכה

בהנהלת הקהילה הוחלט שעל אורחי החברים בבריכה לשלם הן מהטעם של עוד הכנסות והן מהטעם של צמצום הצפיפות בשבתות. ענת עוגן ערערה על ההחלטה וההנהלה לא קיבלה את הערעור. לא הוגשה בקשה להביא את אי קבלת הערעור לאסיפה. לאחרונה ערערה חברה נוספת. היות וטרם אושר באסיפה נוהל ערעורים, יש קושי לבצע את סופיות הדיון.

הוחלט להביא את ההצעה הזו להצבעה בקלפי ושהציבור יכריע בנושא, זאת, היות ויש מגוון דעות.

חתימה על יפוי כוח למסלקות

תודה לכל מי שחתם דיגיטלית, נציגים מחברת טנא יתקשרו למי שטרם חתמו, מכל סיבה, להסברת המהלך. אנא עזרו לנו בנושא לטובת עמידה בתקנות הרשם.

תיאום פגישות עם המנהלים

גילי אייל - תאום פגישה עם דגן שוחר.

קרן ברנע - מתאמת פגישות עם עופר אדר פרוייקטור השיוך ועם אודי קין.

איריס חי - תאום פגישות עם מנהל הקהילה רמי פלג.

הנהלת הקהילה 5.5.2025

דיווח ערוך ומקוצר מתוך דפי מידע וקשר

1. קריטריונים למתן תרומות ותמיכות

רקע: בעבר תוקצב סכום לתרומות, ונציגי הציבור בהנהלת קהילה התנדבו לנהל אותו, כאשר לא נקבעו קריטריונים ברורים מעבר ל"תרומה לחברה הישראלית". עם פנייתו של יפתח שחר, עלה שיש להגדיר קריטריונים ברורים.

הוחלט להגדיר את הקריטריונים הבאים כקריטריונים למתן תרומות/תמיכות:

א. סיוע לאוכלוסיות מוחלשות במדינה: סטטוס בריאות (עזרה לחולים), נשים מוכות, מרכזי חרום לילדים.

ב. חיזוק ושימור המורשת של יגור.

ג. כוחות ביטחון - שימוש במתקני יגור בהתאם ליכולת. התקציב עומד כיום על 30,000 ש"ח. תיבדק אפשרות הגדלה של התקציב.

אחראים על תקציב תרומות: נבו גולדשטיין ושחר פוגל.

2. המשך דיון בנוהל דירות קטנות

התקיים דיון, שבמהלכו עלה, שיש לקיים את הדיון עם ועד ההנהלה, מאחר ומדובר בסוגיה אסטרטגית, וכן להגביר את התיאום בנושא זה בין שתי ההנהלות.

ביום ה', י' באייר תשפ"ה, 8.5.2025

הבאנו לקבורה את חברנו

ראובן קינן ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

תוכנית השקעות 2025

ענף המזון שיפור ציוד חדר אוכל (40,000)	(הסכומים בשקלים)
בטיחות חשמל (100,000)	
דלת מרכולית (19,000) בוצע	
שלטי רחובות (20,000)	
בניין חניית ארכיון, יישור מצעים (30,800)	
טרקטור קטן מתאים לנסיעה בשבילים צרים (100,000)	
גג כלבו (440,000)	
תיקוני ניקוז בניין רוויטל גולדשטיין ישן (72,000),	
שירותים בית בר יהודה (65,000)	
תיקון כבישים ומדרכות (50,000)	
סילוק אסבסט (200,000)	
תיקון גג רעפים בנין אורנה חן (42,000)	
תיקון מבנה בניין ניצן ס"ט (162,000)	
במת הרמה (120,000)	
דיגיטציה של ארכיב תכנון (15,000)	
ביטחון הוספת מצלמות בצמתים (42,000)	
קו חשמל ומצלמה לשביל הגישה ליגור ליד בית הקברות (7,000)	
בריאות ורווחה מעלונים (200,000)	
כיבוי אש חידוש ותיקון ציוד (50,000)	
מערכות מידע החלפת מחשבים, רשיון "חלונות" (69,000)	
החלפת שרתים (190,000)	
חינוך חברתי רשת הצללה לבית ילדים ג' (3,500)	
חרתיה רשת הצללה (6,000)	
מועדון צעירים (6,000)	
מכבסה מגהץ (5,000)	
סה"כ מסגרת התקציב 2,500,000	
סה"כ בקשות שהוגשו 3,700,000	
סה"כ בקשות שאושרו 2,500,000	
חדר כושר החלפת משטח רצפה למשטח גומי באזור המשקולות (9,000), לא מאושר	
מכשיר פשיטה וכפיפה של ברכיים (12,000)	
מכשיר פשיטת גב (5,000)	
מגרש כדורגל 10,000	
בית עלמין הכנת חלקה חדשה לקבורה (9,000)	
חידוש כיתוב מצבות (10,000)	
תקשורת החלפת רשתות התקשורת דור 2 ודור 3 (35,000)	
רפת הסדרת מגורי 2 תאילנדים ברפת (40,000)	
נוי שיפור הכניסה לקיבוץ (10,000)	
תברואה החלפת פחים שבורים (7,700)	
טיפול ביונים (15,000)	
כלבו מכונת מחזור בקבוקים (35,000) לא אושר	
משק חי גג לכלוב החטמנים והלמורים (7,000)	
מרכז למידה בטיחות (3,000)	
מחשב (2,500)	
קיר גבס לשיפור מרחב הלמידה (9,000) לא אושר	
עוקף יגור חניה 21 יישור הכניסה ומשטח חניה (40,000)	
בטיחות בתעבורה הוספת גבשושיות (42,000)	
חיזוק סימוני כביש וסימנים חדשים (22,000)	
שיפורים שונים, תמרורים, גדרות וכו' (10,000)	
מרכז מבקרים איטום וחיזוק קירות (40,000)	
תרבות במה (36,000)	
חידוש ציוד תפאורה+מקרופונים אלחוטיים (14,000)	
גיל רך קוביות חדשות בגנים (14,000)	
בריכה כסא להורדת נכים (35,000)	
שיפורים שונים (15,000)	

היכוננו היכוננו

צובעים את הברכה, ילדי גן אורן היו שם.

משרת דוברות פנים/אחראי תקשורת פנים

פורסם מכרז לתפקיד, וחשוב להסביר שוב את הרציונאל שעומד מאחוריו.

בקיבוץ מתרחשים הרבה תהליכים במקביל (שיוך דירות, עידכון נהלים, קידום סוגיות בוערות וכד'). למרות המאמצים לנסות ולעדכן את הציבור (שברובו לא מחובר למעגלי העשייה מסיבות שונות, עובדים בחוץ/לא נמצאים בוועדות), שב ועלה בכל ההנהלות הצורך בגורם, אשר יעדכן את הציבור בצורה רציפה בכל מה שקורה בקיבוץ, לטובת שקיפות וחיבור בין העשייה לכלל החברים.

הפעולות שנעשות עד כה (פרסום דף מידע שבועי, פרסום פרוטוקולים) לא מספקים, ולכן הוחלט בוועד על 6 חודשי ניסיון לתפקיד זה, כדי לראות האם הוא נותן מענה לצורך. קראתי דעה ביחס לתפקיד שפורסם, שהתייחסה לכך שהמידע הינו חד צדדי וחסרים קולות החברים! ואשמח להתייחס לכך:

בקיבוץ קיים מבנה אירגוני של חלוקת האחריות על התחומים השונים למספר הנהלות וועדות משנה.

ועד הנהלה - אחראי על אסטרטגיה.

הנהלת קהילה - אחראית על הניהול השוטף (כיוון שלפעמים הגבול בין הנושאים אינו ברור מתקיימות ישיבות משותפות).

הנהלה עסקית - אחראית על העסקים.

צוות שיוך - אחראי על תחום השיוך.

בכל ההנהלות האלו נמצאים חברים שנבחרו על ידי האסיפה כנציגי ציבור, וכן גם ממלאי התפקידים, שנבחרו על ידי האסיפה.

מעבר לנציגי ציבור, לחברים יש עוד דרכים להציע הצעות ולהישמע:

- באסיפה, בפנייה לממלאי תפקידים, בבקשה לבוא להנהלה הרלבנטית ולהביע את הדעה/ההצעה.

בכתבה לדף מידע, כדעה או בקשה להתייחסות רשמית לממלא תפקיד, קבל עם ועדה.

בפנייה לנציג ציבור בהנהלה הרלבנטית, כאשר הנהלה דנה בנושא ומבקשת התייחסות הציבור.

כל הדרכים האלו מקובלות ומכבדות את כולם, ואני חושב שהן ראויות ומעשיות, אם חבר רוצה להביע דעה/הצעה ולקבל התייחסות ראויה.

אם חבר בוחר שלא לפעול בדרכים האלו ומלין בפייסבוק על כך שאין דרך לחבר להביע את עצמו, אני חושב שזו הצגת תמונה לא מדויקת.

תאונה ובטיחות תעבורתית בתוך הקיבוץ

השבוע היתה תאונה בתוך הקיבוץ בין רכב לבין קלנועית. בנס התאונה נגמרה ללא אסון.

בהרבה קיבוצים כל התחבורה של הרכבים אינה נכנסת לתוך הקיבוץ, אך מכיוון שזה קשור לגודל הקיבוץ והתפתחותו בלי תכנון, היום ביגור אנו נמצאים במצב שבו:

- כלי רכב נכנסים לתוך הקיבוץ.
- יש מגוון וכמות גדולה של סוגי כלי תחבורה: רכב, גולפית, קלנועית, אופניים.
- אין מדרכות להולכי רגל.
- רכבים חונים באופן שמסתירים שדה ראייה או מצמצמים נתיבי תחבורה.
- צמחייה ציבורית/פרטית שמסתירה שדה ראייה.

- כדי לנסות להתמודד עם הקושי אנו פועלים באופן הבא:
1. לדורון גרודמן הוקצב תקציב מההשקעות להוספת גבשושיות, תמרורים וצביעות מעברי חציה וגבשושיות.
  2. יוצבו סלעים/אמצעי אחר במקומות בהן רכבים חונים ומסתירים שדה ראייה.
  3. תקוצץ צמחייה, המסתירה שדה ראייה בצמתים, או בכל אופן מסוכן תחבורתית.
  4. הוחלט שאין נסיעת רכבים/גולפיות בשטח גני הילדים בשעות הפעילות, אלא כבדו בקשה זו.
- ויחד עם זאת, בסופו של דבר, אין תחליף לזהירות ועירנות הנהגים, אלא היו עירניים וסעו בזהירות.

הקמת מחסום בעלייה לשכונת הבלוקונים ליד הכניסה לבית בת שבע

לאור הבעייתיות של חניית רכבים הבאים ל"יד למגינים" וחונים במעלה הכביש לשכונת הבלוקונים ובשכונת הבלוקונים, וכן לאור העובדה שאוטובוסים החלו להיכנס לשכונת הבלוקונים לאיסוף מטיילים, יוצב מחסום בכביש העולה לשכונת הבלוקונים ליד הכניסה לבת בת שבע, וכל החברים יקבלו הרשאה לפתיחה.

נוהל דירות קטנות

הנהלת הקהילה החלה לשוב ולדון בנוהל זה, ולאור הסוגיות שעלו, הוסכם שנכון יהיה לקיים דיונים משותפים עם ועד ההנהלה בשל רגישות וחשיבות הנושא.

טבלת ממלאי תפקידים

נפגשתי השבוע עם זוג חברים, שבת הזוג שאינה חברת יגור, העלתה שאין דרך לדעת למי פונים באיזה נושא, ואלמלא זוגה, לא היתה יודעת למי לפנות, בפרט כאשר יש ממלאי תפקידים שמתחלפים, או שינויים בהגדרות תפקיד. לכן בדף מידע יצורף קישור שבו תהיה טבלה עדכנית של כלל ממלאי התפקידים.

הערה: מי שמתקשר לממלא תפקיד לטלפון הנייד, מתבקש לעשות זאת במהלך שעות העבודה, אלא אם המקרה אינו סובל דיחוי, תודה מראש.

הודעה ממנהל בריאות ורווחה

- בתאריך 27/5 בשעה 18:00 תערך בבית אלון השתלמות עזרה ראשונה של מגן דוד אדום בתיאום המועצה. בהשתלמות ישתתפו אנשים מכפר חסידים וכפר הנוער

- בדף התקציב הקרוב יהיו זיכויי בילינג. מבקשים להזכיר, כי מינואר 2025 גובה השתתפות עצמית למשפחה בחודש הוא 400 ש"ח לזוג = 1200 ש"ח לרבעון. יש חברים שאינם זכאים להחזרים, השתדלו לא להדפיס סתם. חבר יחיד נשאר עם גובה השתתפות של 200 ש"ח.

הדתי. אני מציע לכל מי שעשו לאורך השנים השתלמויות וחברים הרוצים לעבור השלמות עזרה ראשונה, להשתתף בהשתלמות. חברות וחברים המבקשים להשתתף בהשתלמות צריכים להירשם אצל איל שריג. לאורך השנה תהיה, כנראה, השתלמות חילוץ. אנשים שעוד לא עברו השתלמות חילוץ ורוצים להירשם, במידה ויפתח, בבקשה הרשמו אצל איל שריג.

מסורת יגורית

תזמורת "ביט בוגרים" של חיפה, בניצוחה של מירי כהנא, הופיעה שוב בפני דיירי בית אחווה וחברי יגור. חוויה מוסיקלית, אנושית, משפחתית, קהילתית, מיוחדת במינה. מסורת נדירה וערכית במיוחד. תודות לחברת התזמורת מאיה פוזננסקי, שאמה קלרה דיירת בבית.

גד"ש

בהמשך לדיווח מהגיליון הקודם, תמונת ממלכת האבוקדו של יגור, דותן שביט והצוות.

בשער: עידו זמיר זורע תירס מתוק "סופר סוויט". נזרעו כ-450 דונם מחציתם יימכרו לתעשייה ומחציתם לשוק הפרטי, העגבניות כ-300 דונם ישווקו לשני מפעלי תעשיה פרינר וצ'אם.

אחביבא ואביבא קול
אלא פאשחא
אפאדא פאכדא אביבא
בא אלאון אלפא

מבוא

קיבוץ יגור, כאגודה שיתופית, שואף לקיים תהליך מקצועי בבחירת ממלאי התפקידים ונציגי הציבור, להתאמה מקסימלית לתפקידים השונים, תוך שמירה על עקרונות שוויון הזדמנויות במערכת דמוקרטית.

כקיבוץ אנו מעוניינים לשלב את החברים במעורבות ובניהול החיים הקהילתיים במקביל לבחירת ממלאי תפקידים מקצועיים, ולכן נבחרים גם נציגי ציבור לוועדות ולהנהלות השונות.

הטיפול בנושא בחירת ממלאי התפקידים ביגור יובל וירוכז על ידי מנהלת משי"א.

הערות

1. נוהל זה בא להחליף את הנוהל שעליו הוחלט בשנת 2016.
2. חשוב לציין, כי נוהל קדנציות איננו תחליף להליך סיום עבודה מסודר, כפי שנקבע בהסדר העבודה בחוברת השינוי.
3. הנוהל מנוסח בלשון זכר אך מופנה לנשים ולגברים כאחד.

הגדרות

נציג ציבור - חבר הנבחר ע"י האסיפה לוועדה/הנהלה ספציפית, המחויב לפעול כנציג הציבור.

ממלא תפקיד - אדם הנושא באחריות לתחום ע"פ הגדרת התפקיד שאליו נבחר.

מכרז - פרסום משרה פתוחה, המזמין מועמדים להגיש מועמדות. תהליך זה נועד להבטיח שוויון הזדמנויות, שקיפות והוגנות לבחירת המועמד המתאים ביותר לתפקיד.

ועדה - גוף המורכב מחברים/ממלאי תפקידים, המופקד על טיפול בתחום מסוים בקיבוץ בהתאם להגדרת תפקיד, סמכויות ואחריות שהוקנו לו.

חוברת השינוי - פרק הסדר עבודה.

צוות איתור - קבוצה של חברים/בעלי תפקיד, שתפקידה לאתר ולראיין מועמדים מתאימים לתפקידים שונים בקיבוץ ולהמליץ לגוף הרלוונטי לבחירה (איוש הצוות - מוגדר ע"י ההנהלות הרלבנטיות).

קדנציה - תקופת כהונה מוגדרת שממלא תפקיד/ועדה ממלא.

עיקרי הנוהל

בחירת בעלי תפקידים (חברי ועד הנהלה, הנהלת קהילה, מרכזי וחברי ועדות עם נגיעה ציבורית רחבה) ונציגי ציבור, באחריות משי"א, באופן הבא:

- פרסום משרה פנויה עם קריטריונים ברורים לתפקיד (דרישות וסטנדרטים מקצועיים, הגדרת היקף משרה, כפיפות, משך קדנציה ועוד).
- יוקם צוות איתור ספציפי בראשות מנהל/ת משי"א.
- המעוניינים בתפקיד ישלחו קורות חיים למחלקת משי"א.
- המועמדים המתאימים, שעברו את תנאי הסף, יוזמנו לראיונות עם צוות האיתור במידת הצורך.
- לפי הצורך תתבצע הפניית המועמדים לאבחון מקצועי (באחריות מחלקת משי"א).
- מועמדים שעברו את כל שלבי התהליך ונמצאו מתאימים, יובאו לבחירה באסיפה-קלפי או בהנהלה הרלוונטית עפ"י

הטבלה. מועמדים אשר נמצאו לא מתאימים לתפקיד יקבלו תשובה והסבר לכך.

- במידה ולא יימצא מועמד מתאים לתפקיד מיגור, יחל חיפוש מועמדים מחוץ ליגור.

- למען הסר ספק, חבר הנמצא בחופש מיוחד לא יוכל להיבחר לתפקיד ניהולי בקיבוץ או בתאגידיו.

- חבר, שנמצא בחוב לא מוסדר או בניגוד עניינים מהותי לתפקיד, לא יוכל להיבחר לתפקיד ניהולי בקיבוץ או בתאגידיו.

- אם יצא החבר לחופש מיוחד והוא מכהן בתפקיד ניהולי בקיבוץ או באחד מתאגידיו, יהיה עליו לסיים את תפקידו.

- בחירת מנהלי ענפי שירות - על ידי ההנהלה הרלבנטית, בעקבות המלצת צוות איתור.

- סיום התפקיד בין ביוזמת המנהלת ובין ביוזמת ההנהלה יתבצע בהתאם להסדר העבודה המופיע בחוברת השינוי.

- בחירת בעלי תפקידים בתוך הענפים תיעשה ע"י הנהלת עסקים.

משך קדנציה (לתפקידים ציבוריים)

ככלל בחירת חבר לתפקיד (ממלא תפקיד/נציג ציבור) הינה לקדנציה של 4 שנים.

לאחר 4 שנים ההנהלה הרלוונטית יכולה להאריך את משך התפקיד בקדנציה נוספת ובמידה ולא, התפקיד יופץ למכרז.

המנהל המכהן יוכל להעמיד עצמו לבחירה לקדנציה נוספת.

הגבלת קדנציות: ממלאי התפקידים הבאים יוגבלו ל-2 קדנציות

- 8 שנים ברצף: יו"ר קיבוץ, מנהל קהילה, מנהל עסקי.

צינון בין קדנציות לאותו תפקיד יהיה 4 שנים.

תפקידים המוגבלים ל-2 קדנציות של 4 שנים, ונבחרים באסיפה (למעט דירקטוריון לגין):

ועדת ביקורת, ועדת אסיפה, נציגי ציבור בוועד הנהלה, יו"ר קיבוץ, מנהל קהילה, מנהל עסקים, נציגי ציבור בהנהלת קהילה, נציגי ציבור בהנהלת עסקית/אחי"ג, דירקטוריון לגין, ועדת צרכים מיוחדים.

תפקידים שאינם מוגבלים במספר קדנציות - נבחרים על ידי צוות איתור והנהלה הרלבנטית:

מרכז/ת ועדת פנסיה, מרכז/ת ועדת חינוך, מנהל/ת הגיל הרך, מנהל/ת החינוך החברתי, מנהל/ת מכרז למידה, מנהל/ת בריאות ורווחה, מנהל/ת ענף המזון, מנהל/ת בניין ותשתיות, מנהל/ת כלבו, מנהל/ת נוי, מנהל/ת מכבסה, מנהל/ת משרד הרכב, עורך/ת היומן, מנהל/ת מערכות מידע, רב"ש, מנהל/ת בריכה, מנהל/ת משק חי, מרכזי ועדות: בנים, ספורט, אבלות, תרבות, קליטה, תכנון, אחראי דירות.

מנהל/ת כספים, מנהל/ת משי"א, מרכז ועדת פנסיה - נבחרים בוועד ההנהלה. מועמד/ת חבר יגור ייבחר גם באסיפה.

תפקידים בעסקי יגור, ללא הגבלת קדנציות נבחרים בהנהלה העסקית:

מנהל/ת נדל"ן, מנהל/ת בית אחווה, מנהל/ת רפת, מנהל/ת משתלה, מנהל/ת נגריה, מנהל/ת גז"ש, מנהל/ת חסות, מנהל/ת באלגן, מנהל/ת חוצות יגור.

דירקטוריון יגור נבחר באסיפה יגור.

ומה היה לנו השנה

במהלך הטקס נשמעו סיפורים אישיים של חברות ובנות יגור על משפחותיהן, השונים באופיים, אך יחדיו יוצרים פסיפס אנושי נוגע ללב. מאיה צוק סיפרה על אביה בנימין צוק ורויטל גולדשטיין סיפרה על משפחתה מהונגריה - אביה יהודה וסבתא פרידה.

עפרה צוק הדליקה נרות והקדישה זיכרון לאביה יהודה שטרנפלד וורד הלפרן סיפרה את סיפורו של שמואל מילבסקי, חבר יגור אשר לא זכה להקים משפחה.

וככל שנרבה לשמוע את סיפוריהם של הפרטים בינינו, ניתן להם מקום בתוך קצב החיים, כך יתחזק היחד הקהילתי ואפשר אף שצביונו הקיבוצי לא ידהה וזיכרונות מהעבר לא ישכחו.

הטקס לוהה בקטעי שירה וקריאה, אשר הוסיפו מסגרת ונוף מרגש ויצרו יחדיו, שעה בה נגענו זה בזה, כרקמה אנושית אחת.

ביגור "המתחדשת" לא מובן מאליו שחברים/ות מקדישים מעצמם למען טקסים ציבוריים, אך חשיבות הזיכרון הביאה להיענות של חברים מתוכנו לספר את סיפורם האישי ועל כך תודה ענקית.

תודה מיוחדת, **לעומר, שני ויהלי** - מדריכי "הבלקונים" **ולאהוד קוטליאר**, שרואים חשיבות רבה בשילוב הנוער בטקס הקהילתי. תודה **לנעה קייזר**, אשר שיתפה בחוויותיה האישיות והמרגשות מהמסע בפולין, **למאיה ענבר**, אשר קראה קטעים בטקס ולנוער שעזר בסידור המועדון.

תודות: **לנעמי שמשי**, אשר כתמיד נותנת רוח גבית, עוזרת ותומכת.

למיכל מלכין על מצגת "לכל איש יש שם" ועל עיצוב המודעה.

לגלית חגי, אשר נמצאת לעזרה בכל זמן נתון.

לנטע חכמוביץ, הרואה חשיבות רבה באיסוף זיכרונות של חברי יגור וחשיפתם לציבור.

לעינב רוזיאו על עיצוב השולחן והפרחים בטקס.

לעינת קרדוש על עיצוב הכניסה למועדון. לזמרים: **ענת עוגן, מיכל שמיר, מרי נהרי, ומשה מחלב** - ריגשתם עד מאוד. **לעמוס יובל** על נגינת החליל, שתמיד מפעימה לבבות. **לאושרי אברהם** אשר על העיבודים והנגינה במהלך הערב.

לקרייניות ולקריינים: **ורד הלפרן ועומר אלעד**. לאיש ההגברה - **ניר קורן**

ולוועדת תרבות - **יאנה פוליאק גרודמן**, שעזרה בכל בקשה שלי.

טקס יום הזיכרון לשואה

אמירה אישית

מכל מעשיי המקצועיים במשך שנים רבות, הכי אני אוהבת ללמד ספרות. במהלך עיסוקי בספרות השואה נתקלתי במאמרו של א.ב. יהושע, על כך שבעוד שנים רבות נצטרך למצוא קוד אמנותי דרכו נעביר את זיכרון השואה. העדויות האותנטיות של הדור הראשון יסתיימו ואז לאומנות ולספרות יהיה תפקיד חשוב בהעברת הזיכרון.

נדמה לי, שטקס יום הזיכרון לשואה ביגור מנסה לאגד סביבו תשובות מיוחדות להנחלת זיכרון השואה - לא ברעש ולא בכוח, כי אם בצנעה ובשקט, שנה אחר שנה אנו מחפשים את המגע האנושי וזיכרונות אישיים של דור שני ושלישי המספרים את סיפור האבות, מזכירים אנו את חברי יגור שורדי השואה ונותנים להם שם, ומנסים ליצור חיבור גם לדור הצעיר, הנוסע לסיור בפולין ובמחנות ההשמדה ונוגע בזיכרונות הכואבים כל כך, גם במרחק של שמונים שנה.

כשאמרתי לנעמי (שמשי), שבשבילי היא האורים ותומים בבניית הטקס, שמשנה לשנה קשה להמציא דברים חדשים, שיסקרנו ויפתיעו, היא ענתה לי, שמהותו של טקס יום השואה הוא דווקא לזכור ולהזכיר ולא לחדש ולשנות והחוט הקהילתי הנמשך במשך שנים רבות, הוא הנותן חוטים של חסד ליום קשה זה. ואומנם, בבנייתנו את הטקס, חשובה לנו גם הקהילתיות, החיבור הרב דורי זה לזה, מבוגרים שעדיין זוכרים ימים של מלחמה קשה בארץ לא לנו וצעירים הנאלצים להתמודד עם מציאות כואבת מאד, בארצנו בימים אלו.

ואם שכחנו מישהו, איתו הסליחה.

ולסיכום: הטקס הסתיים בשיר "כולנו זקוקים לחסד", נתן זך:

"כולנו זקוקים לחסד / כולנו זקוקים למגע... / לרכוש חום לא בכסף, / לרכוש מתוך מגע. / לתת בלי לרצות לקחת / ולא מתוך הרגל. / כולנו רוצים לתת / רק מעטים יודעים איך. / צריך ללמוד כעת / שהאפשר לא מחייך, / שמה שניתן אי פעם / לא ילקח לעולם. / שיש לכל זה טעם, / גם כשהטעם תם... / בואי ואראה לך מקום / שבו עוד מאיר אור יום."

ומתוך אמירה זאת קראנו לשחרור החטופים הזקוקים גם הם לכל כך הרבה חסד.

ועד כמה מילים אלו נכונות לחיינו העכשוויים ביגור.

יעל ס"ט רשף

מתוך העדות של מאיה צוק על בני צוק

בהיותי ילד בן 8 נותרתי לבד בעולם, בטיגה הענקית של קומי, בכפר של 45 מעלות מתחת לאפס, צעדתי בנעליים קרועות, עם פרוסת לחם קפואה, אל איש הרשות, שיתן לי מקלט בבית היתומים. הוא פלט: ילד, אל תמכור לי סיפורי בדים, אנו מכירים אתכם הפליטים, ההורים שלכם רוצים להיפטר מכם, ואומרים לכם להגיד שהם מתו. אלוהים, לו ידעת כמה חסר אדם יותר מבוגר ומנוסה, הורה או אח בוגר, או אפילו ידיד, שאוכל ללמוד ממנו, לשאוף לחקותו, להזדהות, לבנות אישיות.

בני מעולם לא סיפר, לאף אחד, את קורותיו במהלך המלחמה. אך ניכר שהתלבט מאוד בשאלה הזו, וככה כתב: ביום הזיכרון נתקפתי שעת רצון וכמעט שהתפתיתי לספר לבן את סיפורי כילד בשנות המלחמה. מבט עיניו התם כאילו הרתיעני. וככה לא הפרתי את שלוות עולמו. ושמא זאת טעות?

נעה קייזר על המסע לפולין

חזרנו. מזוודות נפרקו, בגדים חזרו לארון, אבל הלב... הלב עוד שם. בפולין.

עמדנו על אדמה רוויית דם ודמעות, ולרגע אחד ההיסטוריה לא הייתה עוד סיפור בעבר אלא שהיא הפכה לחלק מאיתנו. ראינו קרונות, שמענו שמות, נשמנו שקט של מוות - ובלב פנימה התעוררה צעקה: איך זה קרה? ולמה?

כשהגענו לשם, היינו אולי קצת אדישים. אבל עזבנו אחרים. עזבנו מבוגרים יותר. עמוקים יותר.

בכל מילה של מדריך, בכל אבן שנגענו בה, קיבלנו שיעור - לא רק על עבר, אלא על זהות. על אחריות. על מה זה אומר להיות יהודי, ומה זה אומר להיות אדם.

ה-7 באוקטובר. שוב כאב. שוב שנאה. שוב מישהו ניסה לכבות את האור שלנו.

אבל הפעם אנחנו כאן, ואנחנו עומדים. לא נשתוק. לא נברח. אנחנו לא העם שהיה - אנחנו העם שיהיה.

מהמסע הזה ומהכאב הזה - צומחת תקווה. תקווה שבאה מהבחירה לאהוב, לאחד, לבנות. אנחנו חוזרים עם דמעות בעיניים - אבל העיניים פקוחות עם מבט קדימה. כי את הסיפור שלנו אף אחד לא יכתוב בשבילנו. אנחנו נכתוב אותו - בגאווה, באור, ובחיים.

המסע הזה שינה אותנו. הוא גילה לנו, שפצעי העבר הם לא סיפור ישן, הם סיפור נוכח ועכשווי ומכאן יוצאת קריאה לפעולה: לזכור, לחנך, לא לוותר על אנושיות, גם כשקל יותר להסיט מבט. עכשיו, כשחזרנו - אנחנו לא רק חוזרים הביתה.

אנחנו חוזרים עם משימה: להיות עדים, להיות קול. כי אם אנחנו שותקים - מי ידבר? ואם אנחנו שוכחים - מי יזכור?

אנחנו הדור שממשיך להגן ולספר.

קרל לוף בזכות נתינת החסות להרבה מאוד יהודים, הוכר כחסיד אומות העולם.

מתוך העדות של רויטל גולדשטיין

אבא שלי גדל בבודפשט ברחוב מרכזי, שלימים הפך להיות הגטו, הם היו ארבע נפשות: סבא שמואל, סבתא פרידה, גיורי ואבא פישטה, שלימים נקרא יהודה. ב-13.10.44, גיורי, אחיו של אבא, יצא לסיור בית ספרי וקבוצה של פשיסטים הונגריים תפסה אותם, העמידה אותם בשורה מול הדנובה וירו בהם למים. סבא שמואל שמע את הבשורה המרה, קבל התקף לב ונפטר. סבתא פרידה נשארה לבד עם אבא שלי. בתקופה ההיא פעלו בהונגריה קבוצות להצלת יהודים. אחד מהם היה ראול ולנברג, שפעל בחסות שבדיה והציל הרבה מיהודי הונגריה, השני היה קרל לוף, דיפלומט שוויצרי. המשרדים של קרל היו במקום שנקרא בית הזכוכית, שהיה בבעלות יהודית של משפחת וייס. המשפחה נאלצה לוותר על בית הזכוכית ולהעבירו לקרל לוף. לארתור היה אחיין בשם ינו וייס, שלימים שידכו בינו לבין סבתי פרידה. לפני כשנתיים, אחי גילה ברשימות של בית הזכוכית את שמו של סבא שמואל ולידו הסיפרה 4. כך אנו יודעים, שהמשפחה של אבא ניצלה בזכות קרל לוף ולימים נסגר מעגל בזה, שסבתא פרידה התחתנה עם נצר למשפחת וייס, שהקימו את בית הזכוכית.

ביום בו הובא למנוחת עולמים בבית העלמין של יגור פרסם דף לזכרו, למדנו אז לראשונה כי שמו שמואל מילבסקי ז"ל.

ורד מוסיפה:

תודה אישית ממני לנטע חכמוביץ, שמאירה את עיני ומוסרת לי מידע על אותם אנשים שלא היה מי שידבר עליהם. נטע הכירה את מילבסקי הפרות אישית ודאגה לו בחגים היתה מביאה עוגה לביתו לשמח את לבו. זכיתי לספר עליו.

על מילבסקי

מילבסקי, כך קראו לו בגיור, שמואל מילבסקי היה שתקן וצנוע מאוד. הוא נולד באפריל 1913 בוילנה בפולין, להוריו יצחק ורחל. בית הוריו היה בית ציוני ומסורתי כאחד, לאביו היתה מאפיה לפרנסת המשפחה מרבית הילדים ובנוסף הוסיף האב רבות צדקה לעניי עירו. שמואל מילבסקי סיים למדיו בטכניקום בפולין ונסע לפריז ושם למד והסמך להיות מהנדס חשמל, ואת כל זאת ממן בכוחות עצמו.

עבר פרץ מלחמת העולם השנייה, בזמן שהותו בצרפת גיס לצבא הצרפתי שיתכונן למלחמה בצורך הנאצי. במהלך המלחמה נפל בקרבנו פגז ושמואל לקה בהלם חמור, אשפוץ לתקופה ארוכה בבית חולים בצרפת. אחיו שלחם בצבא פולין נלקח בשבי ובגס נשאר בחיים.

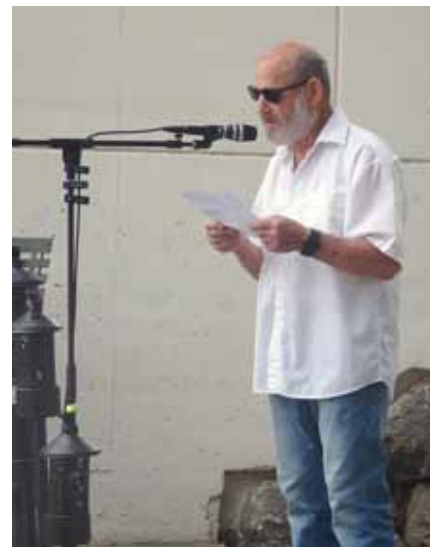
עם תום המלחמה החל שמואל בחפוש אחרי אחיו הוא מצא אותו והביא אותו מבית החולים בצרפת לאנגליה. בשנת 1950 הגיע שמואל מילבסקי ארצה והצטרף לקבוצת יגור. עבד במטבח, מקום בו התמיד עד יומו האחרון. אדם עם עולם עשיר בידיע ויצירה, אהב את השקט והשלוה בחיי הקבוצה.

וכך כתב עליו בני שילה.

קראנו לו המרקסיסט, לא משום דבקותו בנציונותו של קרל מרקס אלא כיון שבמסגרת עבודתו בענף הדר האכל והמטבח היה מחלק מרק לשלחנות האוכלים. הוא עבר בין שלחנות האוכלים וממלא את המרקיות במרק חם. לימים עבר לעבד במטבח. רק מעטים ידעו מה שם נתנו לו אביו ואמו. ממעט היה לדבר והמעט שאמר נאמר בלחישת. כאלו לעצמו. ידענו רק כי בא אלינו משם, מהיכן שבאו כל אלה השותקים והיה ספון בשתיקתו וכך דבק בו השם המרקסיסט.

בקר אחד שלא כמנהגו, לא הגיע לעבודתו. מצאוהו בחדרו, יושב בכסאו לבוש בגדי עבודה ללא רוח חיים באפו.

טקס יום הזיכרון לשואה באתר ההנצחה

דברים שנכתבו לזכר משפחות חברים מיגור

רוחלה סגל: לזכר שמואל יצחקי. ערב מלחמת העולם השנייה היה שמואל נשוי ואב לבן. בפרוץ המלחמה לחם עם הצבא הפולני. לאחר כניעת פולין יצא לחפשם, אלא שנשבה על ידי הרוסים ואת משפחתו לא ראה עוד. עם צבא אנדרס הפולני הגיע ארצה (במשאיות ולא ברגל). על הגעתו לארץ כתב: "ליבי גאה בי כשרגליי דרכו על אדמת המולדת. חשתי כי מבחינתי המעגל נסגר". זכיתי. באתי ליגור חייל בודד וכאן הקמתי עם חווה את ביתי מחדש וכאן נולדו בני זלמן ורון".

הנר לזכרם של לשמואל חוה ובנם, זלמן ז"ל, שנפל במלחמת ששת הימים.

יצחק פורת: סבי יצחק מצד אבי אברהם היה חלבן. הוא ואשתו שרה התגוררו בעיירה וילקווישקיס. עם כניסת הגרמנים לליטא, נלקחו עם ילדיהם - אלקה, חנן ואיטה לגיטו בוילקווישקיס ונרצחו שם. שכניהם שהיו בין לקוחותיהם, השתלטו על ביתם. דודי ירחמיאל נרצח בקובנה.

הנר לזכרם, ולזכר הדודים והדודות ולזכר הוריה של אימי פנינה, דניאל וזלדה, וכל שאר המשפחה. סבתי זלדה ושתי הדודות, פרל וחיה נרצחו בטרבלינקה, דודה ציפורה נרצחה בוורשה.

אורלי זעירא שיתפה מזיכרונותיה וגעגועיה לסבה וסבתיה (ראה בהמשך).

בנימין רביב הדליק נר והביא מזכרונותיה של סבתא שולה, כיצד נותק הקשר עם המשפחה בזמן המלחמה, ותגובתם השונה של הוריה לחורבן המשפחה עם הגעת הידיעות מאירופה.

אריה רוזיאו הדליק נר לזכרם של יהודי רודוס, שנרצחו באושוויץ בקיץ 1944, סבו וסבתו, ישראל ורחל, דודתו אסתר ובעלה, ולמשפחתו מצד אמו (ששרדה עם אחותה רחל) מסיגט טרנסילבניה, סבו וסבתו, יוסף ורבקה, דודותיו רייזל, גיטה, חנה ויינטה, והדודים גרשון-לייב, ניסן ומנחם, שנרצחו גם הם באושוויץ.

תודות: **לעמוס יובל** על קטעי הנגינה, **לרות בארי** על השירה. **ליאנה פולאק גרודמן** ועינב רוזיאו, **יעקב זך**, **צוות הנוי של גלי גורביץ**, **סער גרעין ולרמי** של.

תלמה זלינגר, רוחלה סגל

סבתא מלכה עלתה לארץ באוניה והגיעה ליגור בשנת 1945, ילדה בת 11, בלונדינית, נמוכת קומה, חולנית, יתומה, בלי אף אחד בעולם. ילדה לבדה, שעברה זוועות.

פניו חרוצי הקמטים של סבא שמשון, שהקיפו את עיניו הטובות, הסגירו את הכאב על אשתו, בתו וכל משפחתו שעלו בארובה בעוד הוא מטפל בגופות ומקבל מכות באושוויץ. סבתא טושה סבלה מנחת זרועו של הסדיסט יוזף מנגלה, שפתייה החשוקות סירבו לשחרר את הזוועות שחוותה. סבא מיכאל איבד את כל משפחתו בשואה, בעוד הוא בורח לרוסיה.

מכולם, סבתא מלכה היתה זו שפתחה עבורי צוהר וקשרה אותי בעבותות ברזל להיסטוריה המשפחתית. בלעתי בצמא כל מה שסיפרה. מגיל צעיר ידעתי שזה לא מובן מאליו - לחיות: שיש רעב, פחד, עוני, בדידות, קור, ולפעמים דקות מפרידות בין חיים ומוות. ידעתי גם שבתוך זה אפשר לנשום, לחבק ולהחב.

כל שנה ביום השואה היו עיניה מצטעפות, ולפתע היתה חוזרת להיות מלה הקטנה, נודדת לבדה בכפור של פולין, בסכנת חיים מיידית. כל שנה נזכרה בעוד פרט, עוד אמת יצאה לאור.

על ערש דווי, ברגעים של צלילות, הסתכלה לי בעיניים וביקשה לפגוש את אמא, עוד פעם אחת: "אני כל כך

מתגעגעת, רק לחבק אותה שוב, לשמוע את קולה, שרה לי בפולנית".

כל כך אהבתי אותה, שהבטחתי לה שעוד מעט תפגוש את כולם, ושדאג שכולם ידעו שהם חיו בעולם הזה ועלו בארובה השמימה.

לזכר משפחת ורשבסקי: יוסף, לאה, ישראל ובני ביתו, שמחה, הרשל חיים וגדליה, משפחת בק: שמואל, מאיר, גולדה, משפחת נויפלד, הלנה/חנה, מרדכי, משפחת בורנפרויד: הירש, פעסל.

ולזכרה של סבתא מלכה שלי, המלכה שעלתה כעוף החול מתוך הזוועות לבדה והקימה פה את ביתה, והותירה עשרות נכדים ונינים שלא ישכחו לעולם את מורשתה.

עם להיכיר: ארנן כץ

בן 39, בן זוגה של נאור (מחלב) ואב ללנינה בת שנה וקצת. נולד בארגנטינה ועלה לארץ בגיל שנה. גדל בקיבוץ שדה בוקר, שם עבד במשך שנים בחקלאות המקומית ובתחום הנוי. לאחר מכן ניהל אופרציה בענף הזיתים בקיבוץ רביבים.

בהמשך עבר לניו זילנד, שם עבד בחווה אורגנית. עם חזרתו לישראל עבר לתל אביב, והיה שותף להקמת חברת משלוחי פירות וירקות, בה ניהל את תחום האופרציה. לאחר מכן הצטרף לחברת "שוקית" כמנהל סניף צפון תל אביב והרצליה.

בארבע שנים האחרונות, מאז הנישואים, עובד כטכנאי שטח בחברת סטארט-אפ חדשנית בתחום המחסנים הרובוטיים.

ונזכור את כולם

טקס יום הזיכרון ביגור הוא טקס משמעותי וחשוב, השומר על צביונו המכובד והמרגש שנים רבות.

השנה החל צוות חדש בארגון הטקס. זו ההזדמנות להגיד שוב תודה גדולה **לספה סוויטצקי ולמיכל מלכין**, שגם השנה ליוו אותנו מאחורי הקלעים לוודא שלא נפספס דבר.

כמדי שנה נרתמים חברים וחברות רבים למען הצלחת הטקס ולהם חשוב לומר תודה, כי שום דבר אינו מובן מאליו.

עיצוב פואייה יד למגינים עם תמונות הנופלים - **איה קול, עדי שטנגל** עריכת הטקסטים - **נעמי שמש**

מצגות וסידור פואייה חדר האוכל - **מיכל מלכין**

קריינים - **אמיר אלעד, יעל ס"ט רשף, תום מלכין, מיטל זיידל, דניאל רביב, בנימין רביב, יזכור - יפתח שחר**

הדלקת נר הזיכרון - **תמר קלוג**

רקדניות - **אפרת עוז, מעיין עוז, מעין גרטמן, ליקי איילון, עדי טנא, איזבלה שנער, מאיה שמשי, תאיר רשף שביט, דרור רודן, יאנה פוליאק גרודמן, דניאל גרודמן**

זמרים - **ענת עוגן, נירית למדן, נוי לוי, משה מחלב, אלי כהן, אור כרמי, דליה מדלינגר, עלמה גורן, רות בארי, יצחק פורת, רומי רשף, דניאל רביב, מרי ברקן, מיכל שמיר, ליטל ברקן** עיבודים והפקה מוזיקלית - **ליטל ברקן, ניר בלום**

הדלקת הנרות על הבמה - **שולי שלו**

הגברה ותאורה - **סאונד קורן: ניר קורן וצוותו**

הפעלת מצגת - **יוליה איריס**

מחשב פרומטר - **בשמת יובל**

ניהול הצד הטכני של סידור הבמה והפואייה - **דותן רוזיאו**

שינוע, עזרה באולם ופירוק - **יונתן מלכין ויונתן בלן**

מניחי הנרות והפרחים - **בני המשפחות, בני המחזורים, בני ובנות הבלוקונים**

ליאנה פוליאק גרודמן, שהיתה זמינה לכל בקשה

ולכל מי שהגיע לכבד את הנופלים ונפגעי פעולות איבה בערב קשה זה. תודה מכל הלב לכולכם.

ענת טנא מלכין ועפרי שרון - צוות יום הזיכרון

טקס יום הזיכרון בית הקברות

בבית הקברות / חנוך שדמי

נפש בנפש נוגעת

לזכור

עין בעין ניבטת

ויד שבעצב לוטפת כל שם

יודעת, כי יחד

אנחנו והם.

בכל שנה מתגייסים נערי ונערות הקיבוץ בשקט וברגישות להזכיר ולזכור את חללינו, ומייצגים בכבוד רב את הקהילה היגורית.

תודות שלוחות לכל העוסקים במלאכה, על העמדת טקס מכובד וראוי.

לאהוד קוטליאר ולצוות המדריכים המסור:
עומר אלעד, יהלי איילון, שני בלחסן, בנימין רביב והגר זוארץ, ולכל בני ובנות כיתות ז'-ט' והבולקונים.

תודה גדולה לצוות הקריינים, ארנון שנער, ורד הלפרן ואריאלה לוי. לעמוס יובל על ניגוני החליל וליעקב זך על ההגברה.

רוני יובל

אירוע יום העצמאות ה-77 למדינת ישראל, התקיים בצל התחושות הקשות הקיימות בלב כולנו, מלחמה, שאף פעם לא די לה, ממשיכה, וחמישים ותשעה חטופים עדיין נמצאים בשבי החמאס. יחד עם כך, ברור לנו שחוסן אישי קיבוצי ולאומי, נבנה גם מתוך יכולת להתכנס יחדיו, לברך על היש, להתבונן בנעשה בתוכנו ולתת כבוד לאלו העושים יום מלאכתם נאמנה, בצנעה, במחויבות ובתחושת שליחות.

חשוב לציין, שבבנייתנו את הטקס - ראינו כשליחות לתת מקום לכלל הגילים המרכיבים את קהילת יגור, רבת הדורות. אפשר היה לחוות זאת דרך מצעד הדגלים העוצמתי, המעלה על הבמה מקטן ועד גדול בילדי/ות יגור, בהדרכת **תמי עוז**, בשירת התקווה, המובלת על ידי **ענת עוגן**, בהדלקת המשואות, בריקודים ובחבורות השירה. על הבמה ובסרטונים המלווים, נכחו בערב זה ילדי גן ובני תשעים ואף יותר (**יענקלה קליבנר, ישראלה סלע**), ואין יפה מכך בקהילת יגור.

הטקס הוקדש לחיילינו מכל הזמנים, העומסים על גבם את בטחון המדינה ויוצאים לדרך, "כי קרא הקול". ברוח זאת היו מדליקי המשואות, הריקודים והשירים. דרך הדלקת המשואות נתנו כבוד לחילי המילואים המשרתים כבר שנה וחצי ולמשפחותיהם - יצגו את חיילי המילואים - **רן אזנקוט ואלמוג למדן**. את הנשים במדים לאורך כל שנות המדינה יצגו בעזרת סרטון קצר - **ישראלה סלע**, אשר שרתה בפלמ"ח ואורית אלעד, אשר התגייסה בעת הזאת למילואים. את משואת הדור הצעיר, אשר נולד גם בימי מלחמה וככבוד למערכת החינוך ביגור, נשאו מדריכי זי-חי-ט והבלוקונים - **בנימין רביב ועומר אלעד**, את משואת הדור הוותיק ביגור העלה **נתן טלמור**. משואה זאת לוותה בסרטון מלבב ומרגש, שנערך על ידי **שרי גולדברגר** על דור הגמלאים ביגור, ולבסוף עלו חיילינו הפעילים בסדיר להדליק את משואת החיילים, שנת שירות ושירות לאומי. צפינו במצגת מרגשת של הדור הצעיר הרב הנמצא ביגור, מעשה ידי **גלית חגי**.

את האירוע ליוותה עננה כבדה של שריפות קשות, אשר פרצו בהרי ירושלים ואנחנו התארגנו מבעוד מועד להדליק משואות וירטואליות.

למרות ביטולי האירועים ברחבי הארץ, הצלחנו לקיים את הטקס ביגור, גם בשל כיתת הכוננות וכיבוי האש, אשר היו דרוכים לכל צרה אשר לא תבוא. ואומנם תוך כדי הטקס החל הגשם לטפטף ולצנן מעט את השרב הלוהט.

הריקודים, מעשה ידי **יאנה**, שירת הקולית, חבורת הזמר, שהורכבה מחברי יגור, אשר שרה שירי פלמ"ח ולבסוף סיום הטקס בשיר השלום, בהובלת **ליטל ברקן** - נתנו ארומה מיוחדת לערב זה. אשר כך גם קראנו לו - **פרחים בצריח ותפילה לשלום**, כי יותר מהכול, היה חשוב לנו להדליק אור של תקווה, בימים המורכבים בהם אנו נמצאים ולקרוא לשחרור החטופים. לפני הטקס נפתח שולחן של כיבוד מעשה ידי ציבור יגור, שטרח ואפה והמתיק לנו.

תודות מכל הלב לחברי וחברות יגור.

תודה **לגלית חגי** על מצגת החיילים, על החיבור המרגש והקהילתי, למשפחות ולדור ההמשך ביגור. תודה **לשרי גולדברגר** על הסרטונים המרגשים שהוקרנו בטקס על ישראלה סלע ואורית אלעד.

תודות **ליוליה איריס** על המוזיקה והעברת השקופיות. תודות גם **לניר קורן וליונתן מלכין** על ההגברה והתאורה, **לדדי ולכל חברי הקולית, לליטל ברקן** על העבודה עם הזמרים והובלת השירים שליוו את הטקס, **לאורי זגורי** על מחרוזת השירים, **ליאנה פוליאק גרודמן** על שפע הריקודים ועל המוטיב המאחד של ילדה בשמלה אדומה השואלת למה?

לכל הזמרים והזמרות הרקדנים והרקדניות ומדליקי המשואות - עשיתם.ן כולכם.ן את החג. **ליעל סייט רשף** על כתיבת המלל של המשואות והנחיית החג. **לתמי עוז** על מצעד הדגלים, **לענת עוגן** על שירת התקווה. **לאודי קינן** על ברכת יו"ר יגור **למיכל מלכין** על המודעות והפרסום, **לארבל בן יעקב ולרתם גורדון צירלין** על סידור תפאורת הבמה, לציבור יגור ולכיתות

הי"ו - על העוגות. לרתם גורדון צירליו, לנירית מלכין ולכרמית גולדשטיין על העזרה בשולחן העוגות, לארבל בן יעקב ולאיריס כרמי על סידור פינת צילום, לדורון גרודמן וליובל עובדיה על בניית במות, וליובל זך ולנוער טי-י"א על הפעלת מכונות הפופקורן וצמר גפן. לגילי דניסקי על הובלת כיסאות לקהל, לאורן גונן ולכיתת הכוננות על הבטחת האירוע ועל השקט הנפשי של הציבור.

ואולי שכחנו מישהו ועימו הסליחה, אבל כפי שאפשר לראות, רבים החברים שנתנו יד לעזור וזאת מהותה של קהילה. ונסיים בתפילה קטנה "תן להם לשוב הלום... יותר מכך אנחנו לא צריכים".

צוות החג: יאנה פוליאק גרודמן, ארבל בן יעקב, עפרי שרון, רתם גורדון צירליו, יוליה איריס, יעל ס"ט רשף.

ברכת אודי קינן

לכל בית יגור,

אנו מציינים היום 77 שנה להקמת מדינת ישראל.

עם הקמתה נאלצה המדינה לצאת למלחמת העצמאות ולהגן על עצם קיומה.

המדינה הצליחה לצמוח ולשגשג חרף האתגרים הרבים והמלחמות.

היום 77 שנה לאחר הקמתה, אנו נמצאים כבר מעל שנה וחצי במלחמה, משלמים מחיר כבד בבנינו.

בנוסף, אנו נמצאים גם בקונפליקטים אזוריים פנימיים המאיימים עלינו בקרע חברתי.

הקהילה הקיבוצית הוכיחה בעבר, וגם בימים אלה, שדרך ערכים משותפים, ערבות הדדית, כבוד הדדי לזולת ועבר משותף, אפשר היה לצלוח אתגרים גדולים גם בעבר וגם היום.

כשם שקהילות בקיבוצי הדרום והצפון מצליחות לחזור לבתיהן ולהשתקם, עלינו להאמין בכוחם של המדינה ואזרחיה לצלוח את התקופה, להסיק את המסקנות הנדרשות, ולצאת קדימה לעתיד טוב יותר, לסובלנות חברתית ולקבלת השונות בקבוצות האוכלוסיה בארץ וכן להגיע לפתרונות נכונים יותר גם אל מול שכנינו מחוץ.

השינוי יבוא רק מאיתנו אזרחי ישראל, ועל כל אחד ואחת מאיתנו לתרום את חלקו הקטן לכך.

אני מאחל לשובם המהיר של כל הבנים, המשפחות והחיילים לביתם בשלום.

קשה לומר חג שמח, אומר חג של תקוות טובות.

לרגל ל"ג בעומר, יום הקמת הפלמ"ח, קטעי עדות של חברי יגור על גיוסם לכוח הלוחם

שושנה קרן צבי שנה 1942. אני קיבלתי פקודות גיוס אפופת סוד לאי שם בארץ. הייתי בת יחידה בקבוצה די גדולה, שגויסה ביגור. לא מעט חששות היו: פעם ראשונה להינתק מהבית - האם אוכל לעמוד במשימה שהושבעתי לה? הפרידה לא היתה קלה, כי אף אחד מאיתנו לא ידע לפני מה הוא עומד.

לל"ג בעומר - מקורות בספרות חז"ל, ימי הביניים וראשית הקבלה. בגלגול "הציוני" הפך להיות חגו של בר כוכבא. במשך השנים הפך לל"ג בעומר להיות יום המדורות וההילולה במירון. בתוך כל זה, נשמטה עובדת היות לל"ג בעומר, ולא במקרה, יום הקמת הפלמ"ח. זכרון הפלמ"ח עולה כל שנה ביגור ביום העצמאות בזכות זיכרונותיה של ישראל סלע. נראה עם זאת, שיש מקום, לכבוד לל"ג בעומר, לכבוד הפלמ"ח ולכבוד יגור, למחקר מקיף יותר אודות הקשר בין יגור, הקמת הארגון ופעילותו. עד שזה יקרה, מספר עדויות, שחלקם כבר פורסמו, של חברי יגור מהשנים ההן. (באדיבות הארכיון)

סאריס, היום "שורש", קצת מעל שער הגיא. הבנות היו יורדות בלילות עם תה חם ומקבלות את הלוחמים שחזרו ושומעות ראשונות מי לא חזר, שזה היה מאוד קשה. והיה הלוחם שביקש לתת לי את שעון היד שלו לפני היציאה לקרב. אותו לוחם כנראה פחד שבקרב ימצא את מותו ורצה להפקיד בידי חפץ היקר לו לזיכרון. למרות הקשר המיוחד ביני לבין החייל ולמרות הקושי הגדול לסרב לבקשתו של חייל הפלמ"ח, בזמן הקרבות בלטרון. הפלוגה ישבה במקום שנקרא "המשאבות העליונות" ליד כפר בשם

שולה רביב הייתי בגדוד השישי, חטיבת הראל של הפלמ"ח, בזמן הקרבות בלטרון. הפלוגה ישבה במקום שנקרא "המשאבות העליונות" ליד כפר בשם

עקיבא ס"ט מכתב להורים, 27.3.48. שלום אבא ואמא היקרים, ברצוני לנסות לברר את הנסיבות שהניעוני ללכת, כ"בורח" כביכול, דבר שלא היתה לנו שהות לעשות בשום אופן בבית. מעולם לא ראיתי את עצמי, לא בהווה ולא בעתיד לבוא, כעומד ללכת בדרכים פרטיות מחוץ למסגרת המשק. גם עכשיו, בהיותי מגויס "בלתי ליגאלי" אני הולך בדרך היחידה החופפת למצפוננו. הבינו את נפשו של בחור הנמצא במשקו ועוד עם דורות של "הכשרות" ומרגיש בברור שלא הוא אלא הם עוסקים במלאכת העם. (יומן יגור 4946)

דוד כהן אנחנו חיינו באותה תקופה רומנטית בסתר ליבנו ובחלומות על משכבנו, כאשר מול פנינו היו עולים ומתייצבים אותם בחורים גדולים ומשופמים, היודעים את הכול ותמיד עליזים. איך ידעו לספר על מסעות וצמא, על מדבריות וקטטה, איך ידעו לרכל על כל הכשרה ואיך היו מוצאים פירצה לאקונומיה בכל קיבוץ וקבוצה. איך נלחמו עם מקלות מול שקים ועצים ואיך זרקו אבנים וצעקו "רימונים", איך ידעו לאכול ולגנוב בלולים ואחר כך לרקוד ולצעוק כנשוכי נחשים. כן, ואנחנו ראינו כל זאת, אך היינו חסרי אונים. מפני שהיינו צעירים, ומשום שילדי המשקים נחשבו אז למפונקים... עד שלא יכולנו לשאת זאת יותר, קמנו, כל אחד בדרכו, ועברנו למחנה האחר. לא עוד אימונים וקריאת עתונים, מעכשיו פעולות ובכלים שלופים. כדי להבטיח שאותו חלום נעורים לא יכשל, נמצאה חזית ירושלים פתרון ממש מציל וגואל. וכך יצא שנפגשנו כמעט כולנו, בני אותה כיתה לוחמים באותה גזרה. (יומן יגור 3224)

יעקב סלע שליחותה של יגור בפלמ"ח היתה בעוצמתה ובגודלה, עוד בטרם מלחמת העצמאות גייס המשק כ-40 חברים. קיבוץ יגור שימש כסיס למחלקות ולפלוגות של הפלמ"ח, לאימונים ולעבודה ובסיס יציאה לפעולות שונות, בסיס לימוד חבלה וקשר, סייירות ועוד. באוקטובר 1941 הגיעה ליגור כיתת הסיירים הראשונה. ביוני 1942, התאמנה פה פלוגה ג' (מפקדים: משה נצר, אורי יפה יצחק רבין), ב-1943 פלוגה א' (מולה כהן ועוד), ב-1945 יגור היתה בסיס היציאה לחילוף מעפילי עתלית, 1946 - בסיס יציאה לליל הגשרים. (יומן יגור 3224)